

РЕШЕНИЕ

№ 4349

гр. София, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 04.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **9613** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройството на територията (ЗУТ).

Жалбата е подадена от С. Х. И. М., В. И. К., С. Д. К., В. И. К., В. М. Я., П. С. И., Х. И. Х., М. И. Х., К. М. Г., М. Н. Р., В. Н. О. и Р. Т. В., всичките представлявани от адв. Т. Д., срещу заповед № САГ22-РА53-122/01.09.2022г. на главен архитект на СО, с която на осн. чл. 135, ал. 3 от ЗУТ гл. архитект на СО отказва да разреши изработването на подробен устройствен план – план за застрояване /ПУП-ПЗ/ за ПИ с ид. 68134.1500.2819 по КККР на р-н Искър, СО, попадащ в границите на УПИ XI „за озеленяване“, кв. 59, м. ж.к. Д. 1 – I и II част“, р-н Искър.

В жалбите се поддържа незаконосъобразност на заповедта както следва: твърди се, че жалбоподателите са собственици на имот с ид. 68134.1500.2819 по КККР. Същият попада в обхвата на УПИ XI – „за озеленяване“ и е с предназначение „Тго“ – терени за локални градини и озеленяване съобразно действащият ПУП, одобрен с решение № 555 по протокол № 19/28.07.2017г., което съответства на устройствената зона на ОУП на СО, приет с решение № 960/16.12.2009г. на МС. Сочи се, че имоти с предназначение „Тго“ са задължителна публична общинска собственост по арг. от т. 33 от Приложение към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО. Доколкото изменението на ПУП е от 2016г. то жалбоподателите за заявили през 2019г. пред Столична община желанието си имота да бъде отчужден и да бъдат обезщетени. Към настоящият момент не е било извършено отчуждаване, сроковете по чл. 208, ал. 1 от ЗУТ са изтекли, предвид и

решение № 14/15.10.2020г. на К. съд на РБ. Последното давало възможност на жалбоподателите да иницират изменение на действащия ПУП по отношение на техния имот, което с оспорената заповед е отказано. В този смисъл се поддържа, че непровеждане на отчуждително производство към настоящия момент по действащ ПУП и заобикаляне на разпоредбите на чл.205 – 209 от ЗУТ, както и постановяване на заповедта при неизяснени фактически обстоятелства, в нарушение на чл.35 от АПК.

В съдебно заседание жалбоподателите се представлява от адв. Т. Д., който поддържа жалбата и моли за присъждане на разноски по делото.

Ответникът – главният архитект на Столична община, чрез процесуален представител юриск. П. моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Твърди, че независимо от сроковете за отчуждаване и тяхното изтичане, това е устройствена зона по ОУП на СО и застрояването се съобразява единствено с функциите за тази устройствена зона. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. По отношение на претендираното адв. възнаграждение моли да бъде в минимален размер за всеки един от жалбоподателите.

Административен съд – София – град, като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

От представените по делото титули за собственост, удостоверения за наследници (нотариален акт № 9/23.07.2018г.; нотариален акт № 167/19.10.2018г.; удостоверение за наследници; удостоверение за граждански брак; решение № 289/01.11.2005г.; нотариален акт № 24/07.1.20210г; нотариален акт № 88/29.10.2008г.; нотариален акт № 89/26.02.2008г.; нотариален акт № 35/28.05.2003г.) и решение № 255/01.08.2002г. на Поземлена комисия [община] се установява, а и не се спори, че жалбоподателите са съсобственици на ПИ с ид. 68134.1500.2819 по КККР на р-н Искър, СО, попадащ в границите на УПИ XI „за озеленяване“, кв. 59, м. ж.к. Д. 1 – I и II част“, р-н Искър. Същият имот е възстановен като нива от 6 860 дка с решение № 255/01.08.2002г. на ПК М. на наследниците на С. Б. П..

Производството пред административния орган започва по заявление вх. № САГ22-ГР00-1289/26.05.2022 г. от С. И. - М. с искане за разрешаване изработването на проект за подробен устройствен план (ПУП)-план за застрояване (ПЗ) на ПИ с идентификатор 68134.1500.2819 по КККР на район „Искър“, попадащ в УПИ XI „за озеленяване“, кв. 59, м. „Д. I и II част“, район „Искър“. Към заявлението са приложени: мотивирано предложение за изменение на ПУП с обяснителна записка; скица № 15-489889/04.06.2019г. за ПИ с идентификатор 68134.1500.2819, издадена от СГКК-гр. С.; доказателства за правото на собственост, комбинирана скица по чл. 16, ал. 3 от ЗКИР; заповед № РД-15-94/10.08.2021 г. от АГКК; решение № 255/01.08.2002 г. на Поземлена комисия - община „М.“, техническо задание, подписано от всички съсобственици на ПИ с идентификатор 68134.1500.2819.

Мотивираното предложение е разгледано на заседание на ОЕСУТ по протокол № ЕС-Г-39 от 14.06.2022г., който по т. 1 е приел решение „Предлага на главния архитект на СО да издаде отказ за разрешаване изработването на проект за изменение на действащ ПУП за ПИ 68134.1500.2819, попадащ в обхвата на УПИ XI „за озеленяване“, к. 59, м. ж.к. Д. 1 - I и II част“.

Постановена е заповед № САГ22-РА53-122/01.09.2022 г. на главен архитект на СО, с която на осн. чл. 135, ал. 3 от ЗУТ гл. архитект на СО отказва да разреши изработването на подробен устройствен план – план за застрояване /ПУП-ПЗ/ за ПИ с

ид. 68134.1500.2819 по КККР на р-н Искър, СО, попадащ в границите на УПИ XI „за озеленяване“, кв. 59, м. ж.к. Д. 1 – I и II част“, р-н Искър. Заповедта е мотивирана с това, че съгласно действащия ПУП, одобрен с решение № 555 по протокол № 19/28.07.2016г. на СОС поземлен имот с идентификатори 68134.1500.2819 попада в УПИ XI „за озеленяване“, кв. 59, м. „ж.к. Д. 1 -I и II част“, район „Искър“.

По ОУП на СО от 2009г. поземленият имот попада в устройствена зона „Т.“ по ОУП на СО, съгласно т. 33 от Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО. Имотите 8 обхваща на УПИ XI представляват терени за озеленяване в жилищен комплекс, предвидени за широко обществено ползване.

Имотът (ПИ с ид. 68134.1500.2819) представлява част от зелената система на СО по см. на чл. 10 от ЗУЗСО и по арг. от чл. 11, ал. 1 от с.з. може да се променя само в устройствена зона или самостоятелен терен от зелената система в друг вид по чл. 10, ал. 2 от ЗУЗСО.

С мотивираното предложение се предвижда застрояване на сграда „жилищно предназначение“ само в ПИ 68134.1500.2819, който не е самостоятелно урегулиран, тъй като попада в УПИ XI „за озеленяване“ заедно с други поземлени имоти, което е в противоречие с нормативната уредба за устройствено планиране и чл. 18 от ЗУТ.

Предвиждане за застрояване със свободностояща жилищна сграда - средноетажно застрояване в УПИ „за озеленяване“ е недопустимо поради противоречие между предвижданията на двата вида плана ПР и ПЗ.

Имотът е урегулиран с предназначение „за озеленяване“ в съответствие с ОУП на СО в изпълнение изискванията на чл. 103, ал. 4 и чл. 104, ал. 1 от ЗУТ. Предложението е в нарушение на нормата на чл. 134, ал. 4, т. 2 от ЗУТ, който не разрешава изменение на ПУП с цел промяна на предназначението на терени, определени с ПУП за озеленени площи, освен в случаите по чл. 62а, ал. 2-ал. 5 от ЗУТ и специалната норма на § 28, ал. 1 от ПЗР на ЗИСЗУЗСО, в които хипотези имотът попада.

Обстоятелството, че за имота е изтекъл срокът за отчуждаването му по ПУИ не променя устройствената зона, в която същият попада по ОУП на СО. Сроковете за отчуждаване са относими към ПУП, а не към предвижданията на ОУП.

В устройствена зона „Тго“ е недопустимо урегулиране на имоти с предназначение различно от предвиденото за тази устройствена зона, тъй като това противоречи на чл. 103, ал. 4 и чл. 104, ал. 1, изр. 2 от ЗУТ.

Също така съгласно т. 33 от Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО в самостоятелни терени с площ под 1 ха, какъвто е настоящият случай застрояване не се допуска. Искането за изменение на ПУП е и в нарушение на чл. 134, ал. 4, т. 2 от ЗУТ.

При горните съображения е постановена процесната заповед.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е изслушана и приета съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира изцяло. Според заключението на в.л. арх. Р. Ч. с решение №555/28.07.2016 г. Столичен общински съвет одобрява проект (л. л. 57 и 58, лице и гръб от делото) за: план за регулация, план за застрояване, план-схеми на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура в посочените обхвати, посочва квартали и парцели с аргументи за не одобряване за м. „ж.к. Д. 1 -I и II част“, в чиито обхват попада поземления имот на жалбоподателите. На л. 57-гръб от решението, предпоследен абзац от долу е посочено не одобряване на план за застрояване по решение на ОЕСУТ в т. ч. за кв.59, УПИ IX-1289 „за жилищно строителство“. На л.55 от решението, в експозива, абзац втори отгоре на долу, девети ред, е посочен аргумента на чл.22, ал.6 от ЗУТ за включването на ПИ с ид. 68134.1500.

2819 в УПИ XI „за озеленяване“, кв.59 - „ чл.22 (б) При урегулиране на поземлени имоти в съществуващите квартали с комплексно застрояване, отстоянията между предвидените сгради и съществуващите сгради се определя по правилата за комплексно застрояване. Плътноста и интензивността на застрояване в такива имоти не може да надвишава определените с плана параметри за съответната устройствена зона по спазване на показателите и за отделните квартали в зоната. Предназначението на терени, находящи се в един квартал, не може да бъде променяно с цел уплътняване на застрояването, ако не са постигнати нормативите за зелени площи, определени в наредбата по чл.13, ал.1“ - в случая чл. 21, ал. 4 от Наредба №7/2003 г. за ПНУОВТУЗ - мин. 15%. Съгласно графичната част на действащия ПУП от 2016 г. и приложените таблици - приложения №№ 10 и 11, лице и гръб, т. 4, Терени за озеленяване - широко обществено ползване представляват 15.37% от общата площ на плана и възлизат на 19.5 ха, постигнати в т.ч. със 100% участие на ПИ с ид. 68134.1500.2819. По делото няма данни за производство от страна на Столична община по нормата на чл. 208 от ЗУТ, т.е. за отчуждаване и обезщетяване на съсобствениците.

В процедураното искане са заложили показатели, съответстващи на устройствена зона „Жк“ - жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване в южната част от ПИ с ид. 68134.1500.2819 по КККР, докато в северната част на същия е направено графично предложение за озеленена площ за широко обществено ползване.

При горните установявания съдът формира следните изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане по същество, доколкото е подадена в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ от лица инициатори на административното производство, на които им е отказано издаването на искания акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорва се акт, с който се отказва допускането на изработване на проект за ПУП. Последното представлява предварителна процедура по чл. 135, ал. 5 ЗУТ, при която се извършва преценка за съответствие на разработката с правилата и нормативите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място, ако такъв има, а не с конкретните изисквания по чл. 134, ал. 1 и ал. 2 ЗУТ, послужили като основание за издаване на окончателната заповед за одобряване или за отказ от изменение на ПУП. В тази процедура се проверява дали е искане по чл. 135, ал. 1 от ЗУТ или служебно задание по ал. 5 на разпоредбата, представена ли е скица – мотивирано предложение за изменението, както и се прави преценка за съответствие на предложението с правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място, ако такъв е наличен, като в този смисъл е и константната практика на Върховния административен съд - адм. д. 7539/21 г.; № 7144/21 г.; 7304/2021 г.; 5623/20 г. и др.

Процесната заповед е издадена в предвидената от закона форма и съдържание, от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл. 135, ал. 3, във връзка с ал. 1 от ЗУТ и заповед № САГ17-РД09-455/22.03.2021 г. на Кмета на Столична община за упълномощаване на Главния архитект на Столична община и заповед № СОА22-РД15-3791/29.08.2022 г. за заместване на гл. архитект (л. 138-147 от делото).

Съдът счита, че не са налице и съществени процесуални нарушения, нито противоречие със законови разпоредби, които да налагат отмяна на заповедта в обжалваната ѝ част и на основание чл.146, т.3 или т.4 от АПК. Съществени са само

тези нарушения на процедурата, които са довели или биха могли да доведат до резултат, различен от крайния в заповед № САГ22-РА53-122/01.09.2022 г., а такива не се установяват.

Самата заповед е издадена на основание чл.135, ал.1 и ал.3 от ЗУТ и с нея не се разрешава изработването на проект за изменение на ПУП-ПЗ за ПИ с ид. 68134.1500.1289. Оспорената заповед макар и непрецизна е правилна като краен резултат.

Видно от изготвеното мотивирано предложение към заявление вх. № САГ22-ГР00-1289/26.05.2022 г. и обяснителната записка се иска изменение на плана за застрояване по отношение на ПИ с ид. 68134.1500.2819. От доказателствата по делото, вкл. СТЕ се установява, че ПИ с ид. 68134.1500.2819 не е самостоятелно урегулиран, като същият е част от УПИ – XI „за озеленяване“, който включва и ПИ с ид. 68134.1500.2354. Последният не се твърди да е собственост на заявителите по заявление вх. № САГ22-ГР00-1289/26.05.2022 г., а и не е включен в мотивираното предложение. Следователно, ПИ с ид. 68134.1500.2819 се явява неурегулиран и е недопустимо при липсата на регулация да се изготвя план за застрояване само на този имот. В този смисъл е и становището на ОЕСУТ по т. 1 от протокол № ЕС-Г-39/14.06.2022 г., което изцяло се споделя от съда. Плановете за застрояване се изработват в съответствие с действащи планове за регулация на улици и поземлени имоти и планове за регулация на улици и поземлени имоти за обекти - публична собственост и въз основа на задание, изработено съгласно чл. 125 ЗУТ – чл. 59 от Наредба № 8 от 14.06.2001г. за обема и съдържанието на устройствените планове. В случая е следвало да се иска изменение на ПУП – ПЗ по см. на чл. 110, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, а не само ПЗ по см. на чл. 110, ал. 1, т. 3 от ЗУТ, защото по арг. от чл. 46 от Наредба № 8 планът за регулация и застрояване е задължителен за територии с неурегулирани поземлени имоти и за територии с неприложена първа регулация, включени в строителни граници по предходен устройствен план. По същество с план за застрояване се определя точното разположение и очертанието на сградите и минималните разстояния между тях и до имотните граници, като при липса на установени имотни граници съобразно план за регулация, то не е възможно да бъдат определени линиите за застрояване.

Горното е необходимо и достатъчно условие, за да бъде отказано разрешение за изработване на ПУП – ПЗ за ПИ с ид. 68134.1500.2819.

Отделно от това, самото предложение за изменение на ПУП – ПЗ за ПИ с ид. 68134.1500.2819 не съответства с предвижданията на плановете от по-висока степен, в какъвто смисъл са мотивите на заповед № САГ22-РА53-122/01.09.2022 г. Действително УПИ – XI „за озеленяване“, който включва и ПИ с ид. 68134.1500.2819 попада в зона „Тго“, съгласно ОУП 2009 г. Съгласно чл. 103, ал. 2 от ЗУТ, с ОУП се определя преобладаващото предназначение и начин на устройство на отделните структурни части на териториите, обхванати от плана, а съгласно чл. 104, ал. 3 от ЗУТ ОУП няма пряко приложение за разрешаване на строителство. Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗУТ ПУП конкретизират устройството и застрояването на териториите на населените места и землищата им. В случая е налице влязъл в сила ПУП по решение №555/28.07.2016 г. на СОС, съгласно който ПИ с ид. 68134.1500.2819 попада в УПИ – XI „за озеленяване“.

Съдът следва да посочи, че основанийето за изменение на влязъл в сила подробен устройствен план е това по чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ - когато в съответния срок по чл.

208 не е започнала процедурата за отчуждаване. Тази разпоредба намира опора във вжждането, че е недопустимо бездействието на общинската администрация по повод отчуждаване на имоти, предназначени за публична общинска собственост според влязъл в сила ПУП, съответно обезщетяване на собствениците им. В случая с решение № 555/28.07.2016 г. на СОС е одобрен ПУП, съгласно който ПИ с ид. 68134.1500.2819 попада в УПИ – XI „за озеленяване“. По арг. от т. 33 от приложение към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО терените за локални градини и озеленяване са публична общинска собственост. Следователно, в скоковете по чл. 208 от ЗУТ СО е следвало да отчужди ПИ с ид. 68134.1500.2819 и придобие собствеността върху него. Последното не е направено, а и видно от представените по делото доказателства л. 148-150 от делото – искане за процедиране на отчуждителна процедура и становище на зам. кмета на СО, не се предвижда. Така, позовавайки се на ограниченията по чл. 11 във вр. с чл. 10, ал. 2 от ЗУЗСО, административният орган по същество заобикаля закона, като ограничава правата на собствениците на недвижим имот, предназначен за озеленяване. В този смисъл са основателни оплакванията за бездействие на СО, които обаче са въвн от настоящето производство.

Независимо от последното и при извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл. 168 АПК, настоящият съдебен състав достига до извод, че индивид. административен акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му, съответен е на целта на закона. Поради това жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, и при направеното своевременно искане, на ответникът следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100 лв., платим по равно от жалбоподателите.

Водим от горното и на основание чл.159, т.4 и чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 33-ти състав,

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Х. И. М., В. И. К., С. Д. К., В. И. К., В. М. Я., П. С. И., Х. И. Х., М. И. Х., К. М. Г., М. Н. Р., В. Н. О. и Р. Т. В., всичките представлявани от адв. Т. Д., срещу заповед № САГ22-РА53-122/01.09.2022 г. на главен архитект на СО, с която на осн. чл. 135, ал. 3 от ЗУТ гл. архитект на СО отказва да разреши изработването на подробен устройствен план – план за застрояване /ПУП-ПЗ/ за ПИ с ид. 68134.1500.2819 по КККР на р-н Искът, СО, попадащ в границите на УПИ XI „за озеленяване“, кв. 59, м. ж.к. Д. 1 – I и II част“, р-н Искър;

ОСЪЖДА С. Х. И. М., В. И. К., С. Д. К., В. И. К., В. М. Я., П. С. И., Х. И. Х., М. И. Х., К. М. Г., М. Н. Р., В. Н. О. и Р. Т. В., да заплатят солидарно на Столична община сума в размер на 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването на съобщението, че е изготвено, пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: